พฤหัสบดี
21
มีนาคม

สัปดาห์ที่ 5
เทศกาลมหาพรต

สดด 105:4-5,
6,7-10

ทำวัตรสัปดาห์ที่ 1

บทอ่านที่ 1 **ปฐก 17:3-9**

ในครั้งนั้น อับรามจึงกราบลงกับพื้นดิน พระเจ้าตรัสกับเขาว่า “นี่คือพันธสัญญาที่เราให้ไว้กับท่าน ท่านจะเป็นบิดาของชนชาติจำนวนมาก ท่านจะไม่ชื่อว่าอับรามอีกแล้ว ท่านจะมีชื่อใหม่ว่าอับราฮัม เพราะเราจะทำให้ท่านเป็นบิดาของชนชาติจำนวนมาก เราจะทำให้ท่านมีลูกหลานจำนวนมากยิ่ง ๆ ขึ้น จะให้ท่านเป็นชนหลายชาติ และกษัตริย์หลายองค์จะเกิดจากท่าน เราจะรักษาพันธสัญญาของเราไว้กับท่าน และกับลูกหลานของท่านที่จะตามมารุ่นแล้วรุ่นเล่า เป็นพันธสัญญาที่คงอยู่ตลอดไป เราจะเป็นพระเจ้าของท่าน และเป็นพระเจ้าของลูกหลานของท่านที่จะตามมา เราจะให้แผ่นดินที่ท่านอาศัยอยู่อย่างคนแปลกหน้าถิ่นนี้คือแผ่นดินคานาอันทั้งหมดแก่ท่านและแก่ลูกหลานที่จะตามมาภายหลังท่านเป็นกรรมสิทธิ์ตลอดไป และเราจะเป็นพระเจ้าของเขาทั้งหลาย”

พระเจ้าตรัสกับอับราฮัมว่า “ท่านและลูกหลานของท่านที่จะตามมาทุกรุ่นจะต้องรักษาพันธสัญญาของเราไว้ นี่คือพันธสัญญาของเราซึ่งท่านจะต้องรักษาไว้คือพันธสัญญากับท่านและกับลูกหลานของท่านที่จะตามมาภายหลัง ผู้ชายทุกคนจะต้องเข้าสุหนัต”

พระวรสาร **ยน 8:51-59**

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสกับชาวยิวที่เชื่อในพระองค์ว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้ใดปฏิบัติตามวาจาของเรา ผู้นั้นจะไม่พบความตายเลย” ชาวยิวพูดกับพระองค์ว่า “บัดนี้ เรารู้แล้วว่า ท่านถูกปีศาจสิงอับราฮัมตายไปแล้ว บรรดาประกาศกก็ตายไปแล้วเช่นกัน แต่ท่านพูดว่า ถ้าผู้ใดปฏิบัติตามวาจาของเรา ผู้นั้นจะไม่ต้องลิ้มรสความตายเลย” ท่านยิ่งใหญ่กว่าอับราฮัม บิดาของเรา ซึ่งตายไปแล้วหรือ บรรดาประกาศกก็ตายไปแล้วด้วย ท่านอวดอ้างว่าท่านเป็นใครกัน”

พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า “ถ้าเราให้เกียรติตนเอง เกียรติของเราก็ไม่มีค่าอะไร ผู้ที่ให้เกียรติเราคือพระบิดาของเรา ผู้ที่ท่านพูดว่า “เป็นบิดาของท่าน” แต่ท่านไม่รู้จักพระองค์ เรารู้จักพระองค์ ถ้าเราจะพูดว่า “เราไม่รู้จักพระองค์” เราก็เป็นคนพูดเท็จเหมือนกับท่าน แต่เรารู้จักพระองค์ และปฏิบัติตามพระวาจาของพระองค์ อับราฮัมบิดาของท่านได้ยินดีที่จะเห็นวันของเรา เขาได้เห็นและได้ยินดีแล้ว

ชาวยิวจึงค้านว่า “ท่านอายุยังไม่ถึงห้าสิบปี ได้เห็นอับราฮัมแล้วหรือ”

พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ก่อนอับราฮัมจะเกิด เราเป็น”

คนเหล่านั้นจึงหยิบก้อนหินขึ้นจะขว้างพระองค์ แต่พระเยซูเจ้าเสด็จเลี่ยงออกไปจากพระวิหาร

ข้อคิด

ใครจะคาดคิดว่า พระเยซูเจ้าทรงตรัสกับชาวยิวที่เชื่อในพระองค์ แต่หลังจากพระองค์ตรัสแล้ว คนเหล่านั้นกลับหยิบก้อนหินขึ้นจะขว้างพระองค์...พระเยซูเจ้าทรงยื่นความเชื่อให้เราเลือก ระหว่างเชื่อในสิ่งที่เราอยากจะเชื่อ กับเชื่อในสิ่งที่พระเยซูเจ้าทรงบอกเราว่า พระเจ้าทรงรักเรา ซึ่งพระองค์ได้ทรงยืนยันถึงสิ่งนั้นด้วยชีวิตของพระองค์เอง ที่ทรงยอมรับ “ความตาย” และทรงพบกับ “การกลับคืนชีพ”...ความเชื่อของเราต้องผ่านการพิสูจน์